

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กชกร สังขชาติ. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. การศึกษาต่อเนื่อง: นโยบายและทางเลือกใหม่. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิตเทศก์, 2537.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. เครือข่ายและการส่งเสริมเครือข่ายงานการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลียงเชียง, 2536.
- กรองจิต วาทีสาธกกิจ. ความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาของพยาบาลในโรงพยาบาล สังกัดสภาการศึกษาไทย. 2522.
- กล้า สมตระกูล. เครือข่ายการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อความยั่งยืน. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 27 (เมษายน – พฤษภาคม 2536): 60-64.
- กัลยา ศิษะเจริญ. คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานระดับกลางในอุตสาหกรรมขนาดกลาง เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.
- โกวิท วรพิพัฒน์. การจัดการศึกษาตามแนวทางศึกษาลดละทิ้งชีวิตในประเทศไทย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 3 (กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2533): 10-20.
- จรัส สุวรรณเวลา และคณะ. บนเส้นทางอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- จินตนา ผลสนอง. การพัฒนารูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- จุไร จงประดิษฐ์นันท์. ทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานการศึกษาแห่งชาติในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.
- ชาติชาย ณ เชียงใหม่. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมกับพฤติกรรมทางการเมืองของชาวนาในภูมิภาคเหนือ. ใน อนุญา ภูซงคกุล (บรรณาธิการ), รัฐกับหมู่บ้านในไทยศึกษา หน้า 212. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- ชูชาติ อารีจิตรานุสร. วิสัยทัศน์อุดมศึกษา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.

- ชูชีพ พุทธประเสริฐ. การพัฒนารูปแบบการบริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยครูภาคเหนือ.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2533.
- นิตยา มุขลาย. วิเคราะห์แนวคิดทางการศึกษานอกโรงเรียน ของ ประเวศ วะสี. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ประภาพรณ ชาญชัย. การศึกษาความต้องการด้านการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการครูในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538.
- ประเวศ วะสี. ปฏิรูปการศึกษายกเครื่องทางปัญญา ทางรอดจากหายนะ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิช, 2541.
- ปาน กิมปี. การพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อการพึ่งตนเองของชุมชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). หลักการศึกษามหาวิทยาลัยในพระพุทธศาสนา. เอกสารทางวิชาการ.
คณะครุศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง. กรุงเทพฯ: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- พิมพ์วัลย์ ปรีดาสวัสดิ์ และ วาทีณี บุญชะลิกษ์. การวิเคราะห์เครือข่ายสังคม. ใน นุปผา ศิริรัตน์
และ วาทีณี บุญชะลิกษ์ (บรรณาธิการ), การศึกษาเชิงคุณภาพ: เทคนิคการวิจัย
ภาคสนาม หน้า 348. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.
- จำไพพรรณ กฤษณพันธ์. การศึกษาแนวคิดและการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของผู้ว่าราชการ
การกรุงเทพมหานคร ระหว่างพุทธศักราช 2515 ถึง พุทธศักราช 2535.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- วราพร พลอยประเสริฐ. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความคาดหวังของผู้บริหารและวิทยาจารย์
เกี่ยวกับการให้บริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวง
สาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- วันชัย ดนัยตโมมุต. ผลจาก พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติที่มีต่อการศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ:
วิญญูชน, 2542.
- วิจิตร จันทรากุล. แนวคิดวิทยาลัยชุมชน. คูปริทัศน์ 9 (กุมภาพันธ์ 2537): 55-61.

- วิจิตร ศรีสอ้าน. ประสบการณ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับ. ทบวงมหาวิทยาลัย (บทความ
หนึ่งของการสรุปประชุมสัมมนา เรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับ: บทบาทที่เปลี่ยนไป)
- วิภา บุญเสนอ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเลือกสรรกับคุณภาพการสอนของอาจารย์ พยาบาลใน
สถาบันการศึกษาพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. ปรัชญาและหลักการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2531.
- สมศรี เพชรโชติ. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ การศึกษา
ต่อเนื่องที่จัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สาคร คำชุม. ผลกระทบของโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท (กศ.พช.) ที่มีต่อ
การพัฒนาชุมชนชนบท: ศึกษาเฉพาะพื้นที่ของหมู่บ้านในลุ่มน้ำปากพอง จังหวัด
นครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี, 2534.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ: บริษัทสกายบุ๊กส์ จำกัด, 2545.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รูปแบบเครือข่ายการเรียนรู้. วารสารการศึกษา
แห่งชาติ 27 (เมษายน - พฤษภาคม 2536): 12.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ในหลวงกับการศึกษาไทย: นวัตกรรมพระศรีราชสมบัติ.
กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2540.
- สุทิน ประเสริฐสุนทร. วิเคราะห์โครงการบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษา. วิทยา
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.
- สุนทร สุนันท์ชัย. กฎหมายการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาดลอดชีวิตในสหรัฐอเมริกา. กรุงเทพฯ:
กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2537.
- สุนทร สุนันท์ชัย. ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบทกับการจัดการศึกษานอก
โรงเรียน. ในรวมบทความ เล่ม 4. หน่วยศึกษานิเทศก์: กรมการศึกษานอก
โรงเรียน, 2525.
- สุนทร สุนันท์ชัย. หลักการและปรัชญาของการศึกษาดลอดชีวิต. เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษา
ดลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ หน่วยที่ 1 เล่มที่ 1 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2532.

- สุภาวงศ์ จันทวานิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุภาภรณ์ พรพิศณุกิจจา. การวิเคราะห์การดำเนินงานของสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุมาลี สังข์ศรี และ นฤมล ดันธสุเรษฐ. การจัดการศึกษานอกระบบให้สัมพันธ์กับพื้นฐานของชีวิตและสังคม. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการการศึกษานอกระบบ เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- สุมาลี สังข์ศรี. รายงานการวิจัยการศึกษาดลอดชีวิตเพื่อสังคมไทยในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: องค์การคำครุสภา, 2544.
- สุรียพร พานิช. แนวโน้มการจัดการงานบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร, 2529.
- สุวิทย์ อารีกุล. หลักการวิจัยและการเสนอผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และสังคม. กรุงเทพฯ: บุรพาสาน์, 2521.
- หทัยชนก บัวเจริญ. ความสนใจต่อลักษณะโปรแกรมการศึกษาดต่อเนื่องทางการพยาบาลศัลยกรรมของพยาบาลวิชาชีพกลุ่มงานศัลยกรรมในโรงพยาบาลรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- หริส สุตะบุตร. การหารายได้ของมหาวิทยาลัย โดยการให้บริการวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- อุ้นตา นพคุณ. การศึกษาผู้ใหญ่เชิงปรัชญา เสรีนิยม พิพัฒนาการ พฤติกรรมนิยมมนุษยนิยม ปฏิรูปนิยม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เอนก นาคะบุตร. ระบบและรูปแบบเครือข่ายการเรียนรู้ในชนบท. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 27 (เมษายน - พฤษภาคม 2536): 38-39.

ภาษาอังกฤษ

- Cropley, A.J., and Dave, R.H., Lifelong education and the training of teachers: Developing a curriculum for teacher education on the basis of the Principles of Lifelong education. Oxford: Pergamon, 1978.
- Dave, R.H., Lifelong Education and School Curriculum. (UIE Monograph I) Hamburg: UNESCO Institute for Education, 1973.
- Dave, R.H., Reflection on Lifelong Education and the School. (UIE Monograph III) Hamburg: UNESCO Institute for Education, 1975.
- Dave, R.H., and Skager. R., Curriculum Evaluation for Lifelong Education. UNESCO Institute For Education: Pergarmon Press, 1977.
- Dewey, J., Democracy and Education. New York: MacMilan, 1916.
- Faure, E. et al., Learning to Be: The World of Education Today and Tomorrow. Paris: UNESCO, 1972.
- Peterson, R.E. (ed.), Lifelong Learning in America. San Francisco: Jossey – Bass, 1979.
- UNESCO., Draft Programme and Budget for 1969-1970. Paris: UNESCO, 1968.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. การศึกษาตลอดชีวิต: การศึกษาของคนไทยในยุคโลกาภิวัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. การศึกษาต่อเนื่อง: นโยบายและทางเลือกใหม่. กรุงเทพฯ, 2537.
- กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา. การศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ. เอกสารการสอนทุก
วิชาการศึกษาดูตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย, 2532.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. มหาวิทยาลัยที่ทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ: ชัดเชสมิเดีย, 2541.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. วารสาร
ครุศาสตร์ 11 (กรกฎาคม – กันยายน 2525): 112.
- โกวิท วรพิพัฒน์. การศึกษาตลอดชีวิต. รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน เล่ม 8.
กรุงเทพมหานคร: พระพัฒนาการพิมพ์, 2532.
- ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์. การประชุมระดับโลกเรื่อง การศึกษาเพื่อปวงชน: การจัดการศึกษาเพื่อ
สนองต่อความต้องการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 27
(เมษายน – พฤษภาคม 2536): 3-10.
- ทองอยู่ แก้วไทรชะ. แนวคิดการศึกษาดูตลอดชีวิต: การศึกษานอกโรงเรียน. การศึกษาดูตลอดชีวิต
การศึกษาของคนไทยในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว,
2538.
- ธีระพล อรุณะกลีกร และคณะ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-
2544). กรุงเทพฯ: วิทยุชน, 2540.
- บุญเลิศ มาแสง. การจัดการศึกษาดูตลอดชีวิตเพื่อปวงชนในระดับหมู่บ้าน. วารสารวิจัยสหศาสตร์
ศึกษานอกโรงเรียน 10 (กันยายน – ธันวาคม 2536)
- ปฐม นิคมานนท์. ปรัชญาและหลักการการศึกษานอกระบบ. เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษา
ตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ หน่วยที่ 6 เล่มที่ 1 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2532.
- ประเวศ วะสี. การระดมสรรพกำลังเพื่อการเรียนรู้. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 27 (เมษายน –
พฤษภาคม 2536): 21-27.
- ประเวศ วะสี. ปรัชญาและหลักการการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต, 2523.

พนิจดา วีระชาติ. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2542.

รุ่ง แก้วแดง. ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2541.

วิชัย ต้นศิริ. โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต: แนวคิดสู่การปฏิรูปในพระราชบัญญัติการศึกษา.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ฯ, 2538.

วิทยากร เชียงกุล. รายงานสภาวะการศึกษาไทยปี 2541: วิฤติและโอกาสในการปฏิรูปการศึกษาและสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง, 2542.

ศูนย์การศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สำนักแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

สำนักเสริมการศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. เสริมศึกษา 25 ถูคุณ.
กรุงเทพมหานคร: เอ็ม.ซี.ดี. การพิมพ์, 2542.

สุนทร สุนันท์ชัย. แนวคิดในการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้. เครือข่ายการเรียนรู้และภูมิปัญญาชาวบ้าน 2535: 35-40.

สุวัฒน์ พุทธเมธา. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พีระพัฒนา, 2544.
อดิน รพีพัฒน์. เครือข่ายการเรียนรู้: กรณีของภาคอีสาน. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 27 (เมษายน - พฤษภาคม 2536): 47-51.

อุดม เขยกิจวงศ์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2534.

อุ้นตา นพคุณ. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2523.

อุ้นตา นพคุณ. การเรียนรู้การสอนผู้ใหญ่เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

อุ้นตา นพคุณ. แนวคิดทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการพัฒนาชุมชนเรื่อง "คิดเป็น".
กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2528.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่าง

ต่อเนื่องตลอดชีวิต

"สถานศึกษา" หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

"สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน" หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

"มาตรฐานการศึกษา" หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา

"การประกันคุณภาพภายใน" หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

"การประกันคุณภาพภายนอก" หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

"ผู้สอน" หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

"ครู" หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของทั้งของรัฐและเอกชน

"คณาจารย์" หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

"ผู้บริหารสถานศึกษา" หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษา แต่ละแห่งของรัฐและเอกชน

"ผู้บริหารการศึกษา" หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาดังแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

"บุคลากรทางการศึกษา" หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียน การสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

"กระทรวง" หมายความว่า กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา
- (๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- (๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- (๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น a

หมวด ๒
สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย
การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม
การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้
หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสีย
ค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลือ
อื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึง
ถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล
ได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๑๗ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนได้รับการศึกษา
นอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว
องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น
มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษา
แก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล
ที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน
ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิ
ได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล
รับผิดชอบ

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓
ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษากำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษามีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาคือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๑๖ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้จัดในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่น

(๓) ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๐ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษา เฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐาน การศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

แนวการจัดการศึกษา

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่ง วิทยาการประเภทต่าง ๆ

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา ๒๕ รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่าง พอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๖ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมกรเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมิน ผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็น สมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตาม มาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัย และศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และพัฒนาสังคม

มาตรา ๒๙ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์การชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์การเอกชน องค์การวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา ๓๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

หมวด ๕

การบริหารและการจัดการการศึกษา

ส่วนที่ ๑

การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

มาตรา ๓๑ ให้กระทรวงมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

มาตรา ๓๒ ให้กระทรวงมีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภา หรือในรูปคณะกรรมการ จำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา และคณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๓ สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาของชาติ นโยบายและแผนด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม การสนับสนุนทรัพยากร การประเมินผลการจัดการศึกษา การดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการพิจารณากลับกรองกฎหมายและกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรี เป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตราที่ ๓๔ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐาน การอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุน ทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึง ความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา ด้าน ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

มาตรา ๓๕ องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วย กรรมการโดย ตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทน องค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและ กรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการแต่ละคณะ ให้เป็นไปตาม ที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ แต่ละคณะด้วย

ให้สำนักงานคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ เป็นนิติบุคคล และให้เลขานุการของแต่ละ สำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๖ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็น ส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการ ที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภา สถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยให้คำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากรเป็นหลัก และความเหมาะสม ด้านอื่นด้วย

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๘ ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา รวมทั้งพิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษา

ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย รวมทั้งการกำกับดูแลหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

คณะกรรมการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคม ผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู ผู้นำทางศาสนา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามกำหนดในกฎกระทรวง ให้ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการ และเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๙ ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๓)

มาตรา ๔๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น

มาตรา ๔๒ ให้กระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓

การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

มาตรา ๔๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา ๔๔ ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๘ (๒) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการ บริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและ กรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่ กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชน ในด้านการศึกษา

การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐ ของเขตพื้นที่การศึกษา หรือขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือ คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย

ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้ โดยอิสระ สามารถ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๔๖ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และ สิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

หมวด ๖

มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ให้นหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับ

การประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา ๔๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินผลคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่งการประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา ๕๐ ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาได้ไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษานั้นปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวด ๗

ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๕๒ ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา ๕๓ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษา ตามมาตรา ๑๘ (๓) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยากรพิเศษทางการศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา ๕๔ ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากร ทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ การบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ เกื้อกูลอื่น สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อ ให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสม กับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ

ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุน งานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนา มาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษา ระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๗ ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

หมวด ๘

ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมา ใช้จัดการศึกษา ดังนี้

(๑) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษี เพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากร เพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่

สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

บรรดาสั่งหรือทรัพย์สินของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้งบประมาณให้สถานศึกษาสามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ ได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖๐ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(๑) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

(๒) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

(๓) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๕) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน

(๖) จัดสรรกองทุนกั๊ยมดอกเบ็ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้

(๗) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

มาตรา ๖๑ ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่โดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

มาตรา ๖๒ ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษ แนวการจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก หลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

หมวด ๙

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๖๓ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา ๖๔ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๖๕ ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา ๖๖ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖๗ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา ๖๘ ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคนและสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙ รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริม
และประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิต
และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเกี่ยวกับ
การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้
บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้อง
ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๑ ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษา และสถานศึกษาที่มีอยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการบริหาร
และการจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗
มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้บังคับ

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๖
วรรคสอง และวรรคสี่ ให้แล้วเสร็จ

ภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงจัดให้มีการประเมินผลภายนอก
ครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๕ การบริหารและการจัดการศึกษา
และหมวด ๗ ครู คุนาศาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มาใช้บังคับจนกว่าจะได้มีการดำเนินการให้เป็น
ไปตามบทบัญญัติในหมวดดังกล่าว รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๕๔๔
และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรกที่การจัดตั้งกระทรวงยังไม่แล้วเสร็จ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้
ในส่วนของที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนที่การจัดระบบบริหาร
การศึกษาตามหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้จะแล้วเสร็จ ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย
และคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมตามพระราช

บัญญัตินี้ โดยให้ทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๕ ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การมหาชนเฉพาะกิจที่จัดตั้งขึ้น โดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชนเพื่อทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงานตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เสนอการจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เสนอการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๘ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ต่อคณะรัฐมนตรี
- (๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่บังคับใช้ อยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนประกอบด้วย

มาตรา ๗๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาจำนวนเก้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหารรัฐกิจ การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและการคลัง กฎหมายมหาชน และกฎหมายการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐรวมอยู่ด้วย ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมายได้

ให้เลขาธิการสำนักงานปฏิรูปการศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการบริหาร และบริหารกิจการของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารและเลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งวาระเดียวเป็นเวลาสามปี เมื่อครบวาระแล้วให้ยุบเลิกตำแหน่งและสำนักงานปฏิรูปการศึกษา

มาตรา ๗๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาคณะหนึ่ง จำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นคณะกรรมการบริหารจำนวนสองเท่าของจำนวนประธานและกรรมการบริหาร เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
- (๒) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนสองคน และคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอน

ระดับปริญญาในสาขาวิชาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสามคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นคนบดัดคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพด้านการศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนห้าคน

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ และเลือก กรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๗๘ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูป การศึกษา และมีอำนาจกำกับดูแลกิจการของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การ มหาชน

นอกจากที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหาร ตามมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖

(๒) องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา และการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ตามมาตรา ๗๗

(๓) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามรวมทั้งการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการบริหาร เลขาธิการ และเจ้าหน้าที่

(๔) ทุน รายได้ งบประมาณ และทรัพย์สิน

(๕) การบริหารงานบุคคล สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่น

(๖) การกำกับดูแล การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

(๗) การยุบเลิก

(๘) ข้อกำหนดอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการดำเนินไปได้โดยเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้ รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมาย เกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้าง เสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดการศึกษาศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการ พัฒนาประเทศพัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัด การศึกษาของรัฐให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ตามที่กฎหมายบัญญัติและให้ ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้น จึงสมควรมี

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อเนื่อง
เพื่อความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

The Development of Continuing Education Model
In Relevance to the Nation Education Act B.E 2542

โดย

นายเอกศักดิ์ แดงเดช

นิสิตภาควิชาการศึกษา นอกระบบโรงเรียน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษา ศ. อุ๋นตา นพคุณ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ศ. ดร. ดิเรก ลาวัญย์ศิริ

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อความสอดคล้อง
กับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

คำชี้แจง

1. การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบของการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยจะพัฒนารูปแบบโครงสร้าง วัตถุประสงค์ แนวทางการบริหารองค์กร การบริการทางวิชาการ กลุ่มเป้าหมาย แนวคิดการบริการ วิธีการบริการวิชาการ เทคนิคการเรียนการสอน เครือข่ายในการบริการ รูปแบบเครือข่าย ความสัมพันธ์กับชุมชน การมีส่วนร่วมของสังคม และการสร้างแหล่งการเรียนรู้ของหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือในกำกับของรัฐ ซึ่งได้ถูกกำหนดให้เป็นผู้จัดตั้ง และส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ให้กับชุมชนและสังคม โดยการศึกษาจากบทเรียนของการศึกษาต่อเนื่องของมหาวิทยาลัยภายในประเทศ 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักส่งเสริมศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักการศึกษาต่อเนื่องมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สำนักส่งเสริมและฝึกอบรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และศึกษาจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ 3 แห่ง ได้แก่ Utah State University, Ohio University, University of California Berkeley

ขอบเขตของกลุ่มเป้าหมายของการบริการทางวิชาการที่ใช้เป็นขอบเขตในการวิจัยครั้งนี้ จะให้ความสำคัญเฉพาะผู้ที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาอ่านออก เขียนได้จนถึงผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะสามารถได้มีการพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อปรับโครงสร้างองค์การบริหารงาน และการสร้างเครือข่ายการบริการทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยของรัฐในการตัดสินใจที่จะนำไปปรับใช้ต่อไป

งานวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะความเป็นไปได้ของรูปแบบและประสิทธิภาพของรูปแบบที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ ภายใต้บริบทของสังคมไทยที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเอก ภาควิชาการศึกษา นอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาเมตตาจากท่าน

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทางวิชาการด้านการศึกษาต่อเนื่อง หรือการปฏิบัติงานทางการศึกษาต่อเนื่องในระดับบริหารหรือผู้เชี่ยวชาญในระดับบริหารในกรมการศึกษานอกโรงเรียน โปรดให้ข้อมูลซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและต่อการพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อไป และความคิดเห็นของท่านจักถือเป็นความลับและประโยชน์ทางการศึกษาอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านสละเวลาเพื่อให้ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) เพื่อตรวจสอบ (Checklist) โครงร่างที่ผู้วิจัยส่งมาให้ท่านได้มีเวลาศึกษาก่อนเข้าสัมภาษณ์

ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การบริการทางวิชาการ หมายถึง การบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในรูปแบบของการศึกษาต่อเนื่อง ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง การให้บริการวิชาการเพื่อการให้ความรู้ ด้วยการฝึกอบรมให้การศึกษาต่อเนื่อง ภายหลังจากจบการศึกษาเพื่อเพิ่มเติมความรู้ในสาขาที่เรียนมาและประกอบอาชีพอยู่ แต่ต้องการความทันสมัย ความก้าวหน้าในวิทยาการ ในการวิจัยนี้เน้นถึงกลุ่มเป้าหมาย แนวคิดการบริการ วิธีการบริการ และเทคนิคการเรียนการสอน

2. เครือข่ายในการบริการ หมายถึง เครือข่ายการเรียนรู้ การศึกษานอกระบบโรงเรียน ประกอบด้วย

2.1 องค์กรภาครัฐ ได้แก่ หน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ

2.2 องค์กรเอกชน เป็นองค์กรที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวของประชาชน โดยมีการจัดตั้งและ ดำเนินการตามกฎหมาย และกฎระเบียบของราชการ ได้แก่ สมาคม มูลนิธิกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสาธารณสุข คณะกรรมการหมู่บ้าน กลุ่มอาสาสมัคร เป็นต้น

2.3 องค์กรชุมชน เป็นองค์กรที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวตามความสนใจและความถนัดของประชาชนในชุมชน เพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหา และพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ กลุ่มสวัสดิการชุมชน กลุ่มธุรกิจชุมชน กลุ่มพัฒนา กลุ่มอนุรักษ์ เป็นต้น

2.4 องค์กรธุรกิจ ได้แก่ บริษัท ห้างร้าน โรงแรม ศูนย์การค้า ธนาคาร ชมรมนักธุรกิจ สหกรณ์ และองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่น ๆ

2.5 องค์กรวิชาการ ได้แก่ สถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม คนดีศรีสังคม ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ชำนาญการต่าง ๆ โดยเครือข่ายในการบริการอันประกอบด้วย รูปแบบเครือข่าย การขยายเครือข่ายความสัมพันธ์ กับชุมชน และการมีส่วนร่วมของสังคม การสร้างแหล่งการเรียนรู้

3. หน่วยงานการศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง หน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ให้บริการทางการศึกษา โดยเน้นแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

4. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง การปรับรูปแบบ โครงสร้างและวัตถุประสงค์ขององค์กรและการบริการทางวิชาการเพื่อให้สอดคล้องกับการสร้างเครือข่ายในการบริการ

5. การศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ โดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้กับบุคคลในทุกระดับในสังคม บุคคลที่ได้รับการศึกษาอ่านออกเขียนได้ตั้งแต่ผู้เพิ่งสำเร็จการศึกษาและผู้มีการศึกษาในทุกระดับ กลุ่มผู้มีรายได้น้อย ผู้มีการศึกษาน้อย ผู้ใช้แรงงาน และผู้ประกอบการอาชีพอื่นๆ ได้มีโอกาสได้รับความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกันเท่าที่จะเป็นไปได้

6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมายถึง กฎหมายการศึกษาแห่งชาติอันเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของประเทศ อันเป็นผลจากมาตรา 81 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 อันเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน

7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาซึ่งจัดขึ้นนอกระบบโรงเรียนไม่ว่าจะดำเนินการโดยเอกเทศ หรือเป็นส่วนประกอบสำคัญของกิจกรรมอื่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะให้บริการแก่กลุ่มผู้เรียนทุกเพศทุกวัย

3. แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนที่ 2 แนวทางคำถามแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview)

1. ชื่อสถาบันการศึกษา / มหาวิทยาลัย / หน่วยงาน.....
2. ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....
3. ตำแหน่ง.....
4. ที่อยู่หน่วยงาน.....
.....
5. เพศ ชาย หญิง
6. อายุ.....ปี
7. ประสบการณ์การทำงานในหน่วยงาน ! งานด้านการศึกษาต่อเนื่อง ! งานด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....ปี
8. หน้าที่รับผิดชอบ.....
9. วัน / เดือน / ปี ที่สัมภาษณ์.....
10. สถานที่ / เวลา.....

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 แนวทางคำถามแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. โครงสร้าง

1. โปรดวิเคราะห์โครงสร้างปัจจุบันของหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องที่เสนอท่านเห็นด้วยกับโครงสร้างและวิธีการดำเนินงานหรือไม่ อย่างไร
2. กรุณาให้ความเห็นต่อโครงร่างโครงสร้างหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องที่ควรจะเป็นในประเด็นการบริหารภายในองค์กร และการประสานงานภายในองค์กร ที่เป็นไปได้ในสภาพความเป็นจริง
3. โครงร่างแนวทางการจัดองค์กร เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนนั้น มีความเป็นไปได้หรือไม่อย่างไร และขอเสนอแนะการปรับปรุงองค์กรปัจจุบันในประเด็นใดบ้าง
4. ความพร้อมของการออกนอกระบบของ ม. ของรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับเอกชนในการจัดโครงสร้างองค์กร โปรดให้ความเห็นความเป็นไปได้ของการดำเนินงานแบบเอกชน
5. ความเชื่อมโยงของโครงสร้างองค์กรกับรัฐ กับชุมชน และเอกชน มีความร่วมมือกันอย่างไร จึงเหมาะสม
6. บุคลากรขององค์กรการศึกษาต่อเนื่องควรมีความรู้และทักษะด้านใดบ้าง เพื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง เช่น Adult Education, Community Education
7. การประสานงานภายในหน่วยงานควรจัดอย่างไรจึงเหมาะสม และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกควรจัดอย่างไร
8. นโยบายการจัดการศึกษาต่อเนื่องในปัจจุบันท่านเห็นด้วยประการใดและไม่เห็นด้วยอะไรบ้าง
9. การจัดโครงสร้างองค์กรการศึกษาต่อเนื่องให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. เพื่อจัดการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบควรเป็นอย่างไร
10. ควรมีฝ่ายอะไรเพิ่มบ้างในโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดการและตอบสนองสังคมและการตลาดเชิงรุก
11. การมีส่วนร่วมของ Staff ภายในหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องควรมีการจัดการอย่างไร
12. โปรดพิจารณาจากโครงร่างเปรียบเทียบหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องทั้ง 7 แห่ง และแสดงความคิดเห็นที่ท่านชอบหน่วยงานใดในด้านใด เพราะอะไร

2. การบริการวิชาการ

1. การบริการวิชาการอย่างไร ด้านใด เพื่อสนองตอบการศึกษา 3 ระบบ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
2. การบริการวิชาการปัจจุบัน ท่านเห็นอะไรที่ควรปรับปรุง อะไรดีแล้ว

3. ความเห็นต่อการบริการวิชาการต่อกลุ่มเป้าหมายหลากหลายกลุ่มตามแบบ Segmentation ควรแบ่งกันอย่างไร และเน้นตามลำดับความสำคัญอย่างไร
4. การบริการที่เน้นการเข้าถึงและความสะดวกของผู้เรียน ควรมีวิธีบริการและรูปแบบการบริการอย่างไรให้เข้าถึงมากที่สุด
5. การประเมินผลทางวิชาการด้านต่างๆ ควรมีการจัดการอย่างไร
6. การเพิ่มประสบการณ์สำหรับเจ้าหน้าที่และผู้บริหารที่ดูแลการบริการวิชาการของหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องควรมีแนวทางอย่างไรบ้าง
7. หน้าที่การบริการวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มีอยู่ ท่านเห็นว่ายังมีหน้าที่ใดที่ยังขาดและควรส่งเสริมเพิ่มเติมการบริการอย่างไร
8. การบริการเพื่อมวลชน (Education for All) ควรมีวิธีการบริการการศึกษาต่อเนื่องในรูปแบบอื่นอย่างไร เพียงใด
9. หน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องพร้อมบริการชุมชนหรือไม่ ขอบเขตบริการควรระดับใด และพื้นที่บริการควรเฉพาะชุมชนใกล้เคียงหรือขยายไปยังจุดไหน อย่างไร
10. การบริการวิชาการแบบ มีส่วนร่วม เช่น การพัฒนาหลักสูตร วิธีการสอน ควรมีกระบวนการวิธีการอย่างไร
11. เทคนิคการเรียนการสอนตามโครงร่างมีอะไรบ้างที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม
12. การบริการทางวิชาการควรมีที่รูปแบบ อะไรบ้างที่ควรบริการ
13. การสร้างคุณภาพชีวิตด้วยการบริการวิชาการต่อสังคมชุมชนควรทำอะไร อย่างไร
14. อะไรคือ เป้าหมายที่สูงสุดของการบริการวิชาการที่ควรจะเป็น
15. การบริหารวิชาการทำอย่างไรจึงจะเป็นมาตรฐานและมีคุณภาพที่ดี

3. เครือข่ายในการบริการ

1. โครงร่างรูปแบบเครือข่ายครอบคลุมเกี่ยวเนื่องกับชุมชนนั้น จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่ามีปัญหาอุปสรรคอะไรที่ควรคำนึงถึง และข้อเสนอแนะต่อรูปแบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับชุมชนและการขยายเครือข่ายควรเป็นอย่างไร
2. การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนควรมีรูปแบบใด ระดับความสัมพันธ์มีลักษณะอย่างไร เช่น มาเป็นผู้เรียน หรือช่วยวางแผนการเรียนรู้ หรือร่วมบริจาค ฯลฯ
3. All for Education ท่านมีความเห็นว่า หน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องควรมีการดำเนินการอย่างไร เพื่อให้ทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติข้อนี้

4. ในอดีตการไม่มีความสัมพันธ์กับชุมชนที่สถาบันตั้งอยู่เพราะเหตุใด และควรแก้ปัญหาและกำหนดแผนงานอย่างไร
5. การวางรูปแบบคณะกรรมการศูนย์การศึกษาเพื่อเชื่อมโยงกับชุมชนเครือข่ายควรมีใหม่และควรมีวิธีการประสานระหว่างองค์กร / เอกชน / บริษัท / ห้างร้าน / หน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องอย่างไร
6. การใช้ทรัพยากรเพื่อเชื่อมโยงบริการชุมชน เช่น โรงแรมภายใน มหาวิทยาลัยควรมีการบริการแบบใด
7. โปรดเสนอวิธีการสร้างความร่วมมือกับเครือข่าย
8. การตลาดที่เชื่อมโยงเครือข่ายควรสร้างโปรแกรมการตลาดอย่างไร
9. งบประมาณการสนับสนุนเครือข่ายในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ควรเป็นอย่างไรและมีวิธีการอย่างไร
10. โครงร่างรูปแบบเครือข่ายที่ครอบคลุมเกี่ยวเนื่องกับชุมชนนั้นมีปัญหาอุปสรรคอย่างไรที่ควรคำนึง ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับชุมชนและการขยายเครือข่าย
11. ตามบริบทของสังคมไทย การมีส่วนร่วมของสังคมไทยมีความเป็นไปได้อย่างไรหรือไม่ตามโครงร่างรูปแบบของความสัมพันธ์กับชุมชน
12. การเชื่อมโยงกับชุมชนเพื่อพัฒนาการบริการร่วมกันกับหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่อง
13. จากประสบการณ์ของท่าน ท่านเห็นว่าการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามโครงร่างที่ต้องร่วมกันระหว่างชุมชนและรัฐมีแนวทางปฏิบัติอย่างไรบ้าง
14. การสร้างแหล่งการเรียนรู้ภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมีทางเป็นไปได้หรือไม่อย่างไร โปรดยกตัวอย่างแหล่งการเรียนรู้ในอดีต และที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อส่งเสริม Life Long Education
15. ปัจจัยเงื่อนไขอื่นๆ ที่ท่านคิดว่าจะมีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนโครงร่างให้ประสบผลสำเร็จในการนำไปใช้จริงในการปฏิบัติการ
16. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการสร้างเครือข่ายถาวรเพื่อสานต่อระหว่างหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่อง ชุมชนสังคม องค์กร ฯลฯ
17. ท่านมีความเห็นว่าจะมีความเป็นไปได้อย่างไรที่จะนำรูปแบบนี้ไปพัฒนาการศึกษาต่อเนื่อง และควรทำอย่างไร
18. ปัญหา อุปสรรคของการพัฒนาการศึกษาต่อเนื่องให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ข้อเสนออื่นใดที่ท่านคิดว่าจะเกิดประโยชน์โปรดแนะนำเพิ่มเติม

โครงร่างรูปแบบที่ผู้วิจัยยกอ้างอิงขึ้นจากการศึกษาเบื้องต้น ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดโครงร่างรูปแบบ 3 ด้าน

จากการศึกษาหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่อง 7 แห่ง ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สำนักศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิต Ohio University, ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง Utah State University, ศูนย์การขยายโอกาสทางการศึกษา UC Berkeley

โครงสร้าง

โครงสร้างแนวทางการบริหารงานองค์กร

- บริหารงานภาคเอกชน แต่ไม่เน้นการแสวงหาผลกำไรเป็นหลัก
- ประสานงานริเริ่มโครงการร่วมกับคณะภาควิชาที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- บุคลากรระดับตั้งแต่ผู้ปฏิบัติการจนถึงผู้บริหารควรทำงานเต็มเวลา โดยไม่ติดภาระงานที่คณะหรือภาควิชา เพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน
- ควรมีระบบการจัดการการใช้ Outsourcing เช่น จ้างผู้มีความชำนาญจากภายนอกในรูปแบบ Contract Out หรือจ้างผู้เชี่ยวชาญบางประเภทที่มหาวิทยาลัยขาด
- ควรมีการจัดทำแผนการตลาดเพื่อประสิทธิภาพในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการ
- ควรมีการบริหารแบบศูนย์กำไร (Profit Center) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในทุกระดับขององค์กร โดยดำเนินการหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องแบบอิสระ (Divisionalization) โดยให้ผู้บริหารรับผิดชอบต่อดำเนินการ เพื่อความคล่องตัวโดยดูจาก Bottom Line เป็นหลัก เพื่อความเป็นเอกภาพและผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบายการทำงานได้ เช่น กำหนดโครงการที่มีการศึกษาความเป็นไปได้ เพื่อตั้งเป้าหมายการสร้างกำไรของแต่ละโครงการ และนำมาช่วยสนับสนุนบางโครงการที่ไม่สามารถทำกำไร เนื่องจากภารกิจที่ต้องสนับสนุนผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น
- การใช้กำไรเป็นเครื่องมือในการจัดการจะสามารถทำให้องค์กรมีดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพและความสามารถ ตลอดจนสามารถใช้ในการสร้างแรงจูงใจแก่พนักงานในองค์กรให้มีความรู้สึกมีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มทุนทรัพย์หรือทรัพย์สินขององค์กรและผลตอบแทนความก้าวหน้าขององค์กรและพนักงานเอง ดังนั้น การบริหารองค์กรของหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องที่มีวัตถุประสงค์ในการพึ่งพาตนเอง ควรมีเป้าหมายด้านการบริหารแบบศูนย์กำไร

- ควรปรับองค์กรโดยไม่ติดกับกรอบระเบียบ วิธี พิธีการเดิมเท่านั้น ควรปรับองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน มองการแข่งขันได้จริง เพื่อสร้างความเป็นเลิศขององค์กรในการบริการสังคมและชุมชน ต้องสร้างความคล่องตัวในการตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม

- ปรับโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสม กระจายอำนาจการบริหารและการตัดสินใจ ลดการทำงานซ้ำซ้อน กำหนดหน้าที่การงานให้ชัดเจน ใช้เทคโนโลยีช่วย มีระบบประเมินผลงาน อัตรากำลังคน และผลตอบแทนที่ดี เพื่อให้องค์กรมีอนาคต มองเห็นอนาคต และช่วยกันผลักดันให้แข่งขันได้

- โครงสร้างองค์กรควรมีรูปแบบของคณะกรรมการบริหาร ที่มีบุคลากรจากภายนอกชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดความรอบคอบในการดำเนินการ ก่อประโยชน์แก่สังคมและชุมชน สร้างความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับชุมชนยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย

- เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ ส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตแก่ประชาชน

- สร้างประสบการณ์การสอนและการทำงานให้คณาจารย์ และเพิ่มรายได้เพื่อรักษาบุคลากรของมหาวิทยาลัย

- สร้างรายได้ให้หน่วยงานโดยเน้นการพึ่งตนเอง

- นำทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยทั้งบุคลากรและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

- สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน สังคม ภาคธุรกิจ และรัฐ อันจะมีผลต่อการรับบริการช่วยเหลือด้านการบริการจากหน่วยงานภายนอก

- สร้างบทบาทของมหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งวิชาการเพื่อพัฒนาประเทศ โดยร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐ เอกชนทั้งในและนอกประเทศ พัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ชุมชน

การบริการทางวิชาการ

กลุ่มเป้าหมาย

- บุคคลทั่วไป หน่วยงานภาครัฐ เอกชน รัฐวิสาหกิจ ไม่เฉพาะคนไทยแต่รวมถึงชาวต่างชาติที่อาศัยหรือทำงานในประเทศไทย

แนวคิดการบริการ

- การศึกษาเพื่อมวลชน (Education for All) บริการการศึกษาแก่สังคมทั้งมวล
- การบริหารวิชาการแบบสหสาขาวิชา (Interdisciplenery) ซึ่งคณะวิชาหรือภาควิชาไม่พร้อมดำเนินการ
- การบริการวิชาการควรมุ่งสู่การพึ่งพาตนเองในการหารายได้เพื่อเลี้ยงตนเอง โดยจัดสัดส่วนการบริการแก่กลุ่มผู้มีรายได้ดี และบริการแบบไม่มุ่งผลกำไรแก่ผู้มีรายได้อานกลาง องค์กรภาครัฐ เอกชน ที่ขาดกำลังซื้อ และให้เปล่าแก่ผู้ด้อยโอกาส องค์กรการกุศลที่ไม่มีรายได้หรืองบประมาณ
- ควรมีการประกันคุณภาพทางวิชาการด้วยวิธีการที่มีมาตรฐาน เช่น ระบบ ISO หรือระบบที่สร้างขึ้นมาเอง เป็นต้น

วิธีการบริการวิชาการและเทคนิคการเรียนการสอน

- ฝึกอบรมทั้งระยะสั้นระยะยาว เรียนแบบทางไกล โดยเน้นการขยายโอกาส
- สัมมนาทางวิชาการตามความสนใจเฉพาะด้าน
- บริการทางวิชาชีพ เช่น เภสัชชุมชน สถานปฏิบัติกร โอสถศาลา การบริการทางการแพทย์ ฯลฯ
- บริการเต็มรูปแบบ (Turn Key) ตั้งแต่ให้คำปรึกษาทางระบบ พัฒนาระบบ
- การสร้างกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เช่น การไปดูงาน เยี่ยมชมโรงงาน กิจกรรมอบรมนอกสถานที่
- จัดนิทรรศการแสดงผลงาน เช่น เทคโนโลยีสิ่งประดิษฐ์ การแสดงดนตรี ฯลฯ
- ใช้สื่อสารมวลชน (Mass Communications) ทั้งสิ่งตีพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีสื่อของตนเอง เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา เพิ่มแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน
- การฝึกอบรมแนะนำการสร้างอาชีพและพัฒนาต่อชุมชน การช่วยเหลือด้านเทคนิคหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ
- การให้คำปรึกษาโครงการทั้งรัฐและเอกชน งานวิจัย การวางระบบ เช่น บัญชี เป็นต้น
- การรับรองคุณภาพ เช่น การรับรองคุณภาพสินค้า การทดสอบความรู้ด้านต่างๆ เช่น ด้านดนตรี ภาษา ฯลฯ
- การให้บริการห้องปฏิบัติการในช่วงเวลาที่ว่างเพื่อพัฒนาชุมชน สังคมให้ได้มีโอกาสใช้ทดลองเครื่องมือต่างๆ ที่ไม่สามารถหาได้ทั่วไป

- ควรมีแผนการอบรมของทุกหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรประจำปีแบบ Year Plan เพื่อความสะดวกของผู้ใช้บริการ เช่น ทำคู่มือปฏิทินการอบรม (Training Calendar)
- ควรมีการประเมินผลอบรมหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม และติดตามผลระยะยาว หลังการอบรมในรูปแบบ Customer Service Relation เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการวิชาการ
- ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการศึกษาที่ต่อเนื่อง เช่น การทำ Home Page เพื่อใส่ข้อมูลการฝึกอบรมให้ผู้เคยผ่านการฝึกอบรมกลับมาทบทวนได้โดยมี Password รหัสผ่าน

เครือข่ายในการบริการ

รูปแบบเครือข่าย

- รูปแบบเครือข่ายครอบคลุมเกี่ยวกับชุมชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่กำหนดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (All for Education) ดังนั้น จึงควรให้ทุกกลุ่มชนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยผ่านระบบตัวแทนหรือการเสนอตรงมายังสถานศึกษา

การขยายเครือข่าย

- การขยายเครือข่าย เช่น ในต่างประเทศ มหาวิทยาลัยที่มีหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่อง ใช้ชื่อว่า Extension Program คือการขยายโอกาสทางการศึกษา มีการขยายวิทยาเขตในการบริการไปยังแหล่งชุมชน เช่น UC Berkeley มีการขยายสาขาไปทั่วอ่าวซานฟรานซิสโก หรือ UCLA ขยายสาขาไปหลายสาขา แม้กระทั่งใน Universal Studio อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทสตูดิโอ ภาพยนตร์ที่มีผู้มาใช้บริการมาจากทั่วอเมริกาและทั่วโลก
- UC Berkeley จัดศูนย์ CMIL (The Center For Media and Independent Learning) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่ยืดหยุ่นและมีทางเลือกมากที่สุดด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเรียนด้วยไปรษณีย์ E-mail Fax Online ซึ่งสามารถกำหนดเนื้อหาและวิธีการศึกษาได้ตามอัธยาศัย ซึ่งประสบความสำเร็จมากกว่า 90 ปี ทำให้ขยายองค์ความรู้ไปทั่วชุมชน รัฐ และประเทศ

ความสัมพันธ์ชุมชนและการมีส่วนร่วมของสังคม

- ความสัมพันธ์กับชุมชนและการมีส่วนร่วมของสังคมเป็นปัจจัยหลัก (Key Factor) ในความสำเร็จตรงความประสงค์ตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญ ที่สะท้อนมาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ในแบบอย่างของมหาวิทยาลัยเก่าแก่อย่าง Ohio University ที่มีอายุกว่า 200 ปี ความสัมพันธ์กับชุมชนดีมาก มีความร่วมมือในระดับหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น เช่น ไปรษณีย์ อนุญาตให้หน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องของมหาวิทยาลัยส่งไปรษณีย์ โดยไม่ต้องเสียอากรแสตมป์ เพื่อ

สนับสนุนการสื่อสารกับชุมชนให้เข้าถึงการศึกษาต่อเนื่องได้เต็มที่ หรือ Utah State ตั้งวิทยาเขตเพื่อ
บริการในพื้นที่ห่างไกลจากมหาวิทยาลัยในราคาที่ถูกลง ตามระยะห่างจากมหาวิทยาลัย เพื่อให้ชุมชน
ที่เป็นชนบทสามารถเข้ารับการศึกษ

การสร้างแหล่งการเรียนรู้

- การสร้างแหล่งการเรียนรู้โดยเฉพาะการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อเปิดโอกาสให้
ชุมชนสามารถเข้ามาเรียนรู้โดยไม่ต้องเข้าห้องเรียน กำหนดเวลา และความเหมาะสมของการเรียนรู้ได้
ด้วยตนเอง เช่น การทำอุทยานการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยหรือในบริเวณชุมชน หรือ UC Berkeley
และ UCLA เปิดหลักสูตรการศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้สูงอายุ (อายุเกิน 60 ปี) มาเรียนรู้ด้วยตนเองตาม
อัธยาศัย ในแนวคิดการแบ่งปันพรสวรรค์หรือประสบการณ์ของแต่ละคน ในการสร้างโปรแกรมการ
เรียนรู้สำหรับกันและกันภายใต้สิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย โดยจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ให้ผู้
เรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

กำหนดการ

การสัมมนากลุ่ม (FOCUS GROUP DISCUSSION)

เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542"

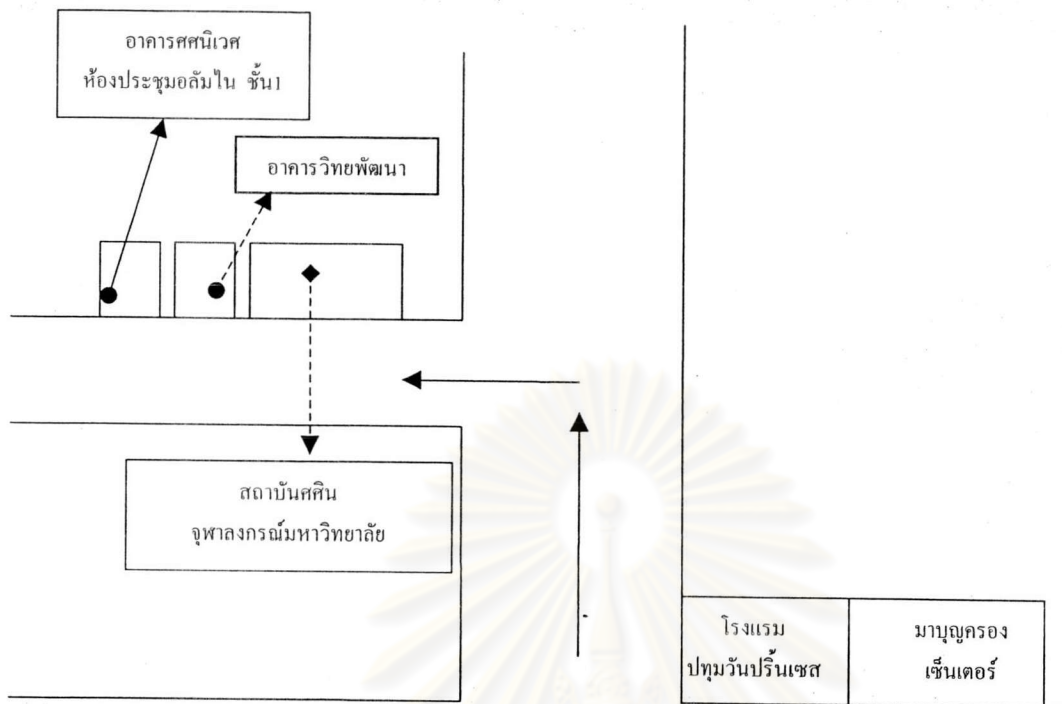
วันอังคารที่ 8 เมษายน 2546

ณ ห้องประชุมอลัมไน ชั้น 1 อาคารศศนิเวศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

08.00 – 10.00 น.	การสัมมนากลุ่ม ช่วงแรก
10.00 – 10.15 น.	รับประทานอาหารว่าง
10.15 – 11.50 น.	การสัมมนากลุ่ม ช่วงสอง
11.50 – 12.00 น.	ปิดการสัมมนากลุ่ม
12.00 น.	รับประทานอาหารเที่ยง

หมายเหตุ ท่านอาจารย์ที่เดินทางมาจากต่างจังหวัด ขอความกรุณาแจ้งพาหนะที่สะดวกในการเดินทาง เช่น เครื่องบิน หรือรถยนต์ส่วนตัว โดยนิสิตจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด และนิสิตจะเตรียมที่พักพร้อมอาหารไว้รับรองที่โรงแรมศศนิเวศ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0871

วันที่ 7 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้วย นายเอกศักดิ์ แดงเดช นิสิตชั้นปริญญาตรี ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542" โดยมี ศาสตราจารย์อุ้นตา นพคุณ และ ศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ลาวัญศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ (Focus group interview) กับผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษาต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้เชี่ยวชาญจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 15 คน และผู้บริหารหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 10 คน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะ ได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเอกศักดิ์ แดงเดช ได้ทดลองใช้ เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ทม.0302(2770.0603)/0858

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

7 มีนาคม 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายเอกศักดิ์ แดงเดช นิสิตชั้นปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542" โดยมี ศาสตราจารย์อุ้นตา นพคุณ และ ศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ลาวณิชย์ศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) กับผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้เชี่ยวชาญจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 15 คน และผู้บริหารหน่วยงานการศึกษาต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 10 คน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเอกศักดิ์ แดงเดช ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

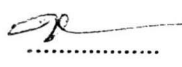

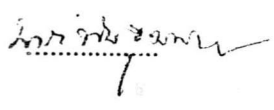
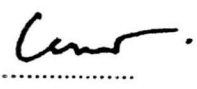

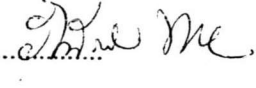
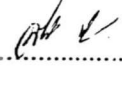
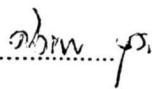

ใบลงทะเบียนเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

การวิจัยเรื่อง

การพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อความสอดคล้องกับ พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

วันอังคาร ที่ 8 เมษายน 2546 เวลา 8.00 – 12.00 น.

ณ. ห้อง ALUMNI อาคาร ศสนิเวศ

ลำดับ	ชื่อ	ที่อยู่	ลายเซ็น
1.	คุณชูชาติ สุขชู ผช.ผอ.ศูนย์ประยุกต์และบริการ วิชาการมหาวิทยาลัยมหิดล
2.	ศ.ดร.ดิเรก ลาวัณย์ศิริ ผอ.ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
3.	คุณตติยา เขยชุ่ม ผู้แทน ผอ.ศูนย์และบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ศูนย์วิจัยและบรืการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 สุขุมวิท 23 แขวงวิเศษฯ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110	
4.	ผศ.ดร. นาด พันธมนาวิน ผู้แทน ผอ. สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม ม.เกษตรศาสตร์ ก.ท. 10900	
5.	รศ. บำรุง สุขพรรณ ผอ.สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
6.	ดร. ผดุง พรหมมูล ผอ. สำนักงานกลางศูนย์การศึกษานอกสถาบัน สถาบันราชภัฏสวนดุสิต	
7.	ผศ. ดร. รัชนิกรณ์ ทรัพย์ภรณ์นท์ ผอ. สำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา	
8.	รศ. ลัดดา ติลาน้อย ผู้แทน ผอ. ศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	
9.	คุณสิวพร สาริสูด ผู้แทน ผอ. สำนักฝึกอบรม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	
10.	ผศ.ดร. สุวิทย์ บุญช่วย ผอ. สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายเอกศักดิ์ แดงเดช อายุ 37 ปี

การศึกษา

- ประถมศึกษา - มัธยมศึกษา Saint Cabriel College
- ปริญญาตรี วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปริญญาโท Executive MBA จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญาเอก ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกียรติประวัติ

- ผู้อัญเชิญพระเกี้ยว งานฟุตบอลประเพณี จุฬา-ธรรมศาสตร์ ครั้งที่ 41
- รางวัลชนะเลิศ Gold Award ในงาน Thailand Marketing Award จัดโดยคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA)

ประสบการณ์ทำงาน

- กรรมการบริหาร บริษัท ซีเอ็ด ยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
- ประธานกรรมการบริหาร
 - บริษัท August (1991) Communication จำกัด
 - บริษัท Education Mall จำกัด
 - บริษัท Distance Learning Center (Thailand) จำกัด
 - บริษัท Fashion Mall 2002 จำกัด
 - บริษัทสำนักไทย จำกัด
 - บริษัท เอ ซี แอล ไทยแลนด์ จำกัด
- อาจารย์พิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรมส่งเสริมการส่งออก
กระทรวงพาณิชย์
ฯลฯ

ศึกษาดูงาน – สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฮองกง สิงคโปร์